

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๓ / ๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุดิบ
อันตราย (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก)

ผู้อุทธรณ์ : นาย [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง
กรรมการผู้จัดการบริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดี
กรมศุลกากร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุดิบอันตราย (ฝุ่นจากการหลอมเหล็ก)
จำนวน ๓ รายการ เพื่อต้องการทราบระเบียบปฏิบัติการส่งออกวัตถุดิบอันตรายตามอนุสัญญา
บาเซลของกรมศุลกากรว่ามีขั้นตอนอย่างไร และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ
แก่ผู้ประกอบการทุกบริษัทให้เกิดการแข่งขันทางการค้าอย่างเท่าเทียมกัน ดังนี้

๑. ชื่อสินค้า รหัสพิกัดศุลกากร รหัสสถิติ เลขที่ใบอนุญาตของบริษัทผู้ได้รับ
ใบอนุญาตส่งออกของเสียอันตรายทั้ง ๔ บริษัท

๒. ปัจจุบันผู้ได้รับใบอนุญาตทั้ง ๔ บริษัท มีการส่งออกวัตถุดิบอันตรายดังกล่าว
ไปยังต่างประเทศหรือไม่ และการส่งออกนั้นผู้ส่งออกได้ปฏิบัติตามประกาศกรมศุลกากรที่
๒๖/๒๕๕๔ หรือไม่ เช่น การสำแดงรายการในช่องใบอนุญาตของใบขนสินค้าสำหรับสารเคมี
และวัตถุดิบอันตรายตามอนุสัญญาบาเซล และผู้ส่งออกมีเอกสารกำกับการขนส่งของเสีย
อันตรายข้ามแดนตามอนุสัญญาบาเซล (Movement Document) ซึ่งเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร
ต้องลงชื่อกำกับในเอกสารนี้ด้วย และมีเอกสารดังกล่าวด้วยหรือไม่

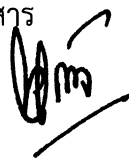
๓. ข้อมูลการส่งออกวัตถุดิบอันตรายดังกล่าว ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบัน
ว่าแต่ละบริษัทมีการส่งออกแต่ละปีเป็นจำนวนเท่าไร

คำวินิจฉัย ที่ วท ๓ / ๒๕๖๐

กรมศุลกากรมีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๕/๓๗๑๖ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย รายการที่ ๒ เป็นความลับทางการค้า และรายการที่ ๓ มิได้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ และเป็นความลับทางการค้า ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมศุลกากรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมศุลกากร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด เป็นผู้ประกอบการเกี่ยวกับวัตถุดิบทรายซึ่งได้รับใบอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมในการครอบครองฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก (วอ.๘) และใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบทราย (วอ.๖) บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด เริ่มใช้ใบอนุญาตซื้อสินค้าและเก็บสินค้าดังกล่าวเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศมาโดยตลอด ต่อมากรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ตีความว่า ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็กเป็นวัตถุดิบทรายตามอนุสัญญาบาเซล จึงแจ้งให้ผู้ประกอบการเก็บฝุ่นไว้ก่อนจนกว่าจะมีโรงงานรีไซเคิลเกิดขึ้น หรือสามารถทำใบอนุญาตส่งออกตามอนุสัญญาบาเซลได้ แต่ผ่านมาเป็นเวลา ๔ ปียังไม่มีโรงงานรีไซเคิลเกิดขึ้น บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด และบริษัทอื่นๆ ที่ได้รับใบอนุญาตส่งออกในขณะนั้นก็ยังไม่สามารถติดต่อโรงงานต่างประเทศในการทำใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบทรายตามอนุสัญญาบาเซลได้ เนื่องจากโรงงานต่างประเทศนั้นจะเก็บค่าบริการรับกำจัด หรือซื้อในราคาที่ต่ำมากไม่คุ้มกับต้นทุนที่บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด ชื้อมา จะมีก็แต่ประเทศจีนเท่านั้นที่สามารถซื้อได้ในราคาที่เหมาะสม แต่ไม่สามารถทำใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบทรายตามอนุสัญญาบาเซลได้ ประกอบกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีนโยบายที่จะไม่ต่อใบอนุญาตเก็บวัตถุดิบทราย (วอ.๘) ให้กับผู้ที่ไม่มีภาระบุประเทศปลายทาง เหตุดังกล่าวจึงทำให้บริษัท โกลบอล มาร์ท จำกัด ได้รับความเดือดร้อน และเกิดความสงสัยในการส่งออกฝุ่นแดงดังกล่าว จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปกรมศุลกากร โดยกรมศุลกากรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัย ที่ วท ๓ / ๒๕๖๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ คณะกรรมการฯ เห็นว่าอุทธรณ์เรื่องนี้สามารถรับไว้พิจารณาได้ และให้เชิญผู้อุทธรณ์และผู้แทนกรมศุลกากรเข้าชี้แจงข้อเท็จจริง

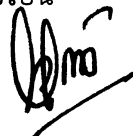
ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้คนแดงเป็นผู้ที่เกิดจากการหลอมเหล็กที่มีสังกะสีอยู่ในนั้นทำให้มีราคาที่จะซื้อขายกันได้ แต่ในขณะที่เดียวกันผู้คนแดงก็มีวัตถุดิบทรายอยู่ในนั้นด้วย และประเทศไทยยังไม่มีโรงงานที่จะสามารถรีไซเคิลได้ จึงต้องมีการส่งออกไปยังต่างประเทศ แต่การส่งออกวัตถุดิบทรายจะเป็นไปตามอนุสัญญาบาเซล โดยในประเทศไทยจะมีผู้คนประเภื่อนี้อยู่ประมาณปีละ ๗๐,๐๐๐ - ๙๕,๐๐๐ ตัน ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การส่งออกวัตถุดิบทรายดังกล่าวไปยังประเทศปลายทางอาจเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เช่น ในใบอนุญาตอาจแจ้งว่ามีการส่งออกไปประเทศสาธารณรัฐเกาหลี แต่ในความเป็นจริงวัตถุดิบทรายส่วนหนึ่งอาจถูกลักลอบส่งออกไปยังประเทศจีน เหตุที่ผู้อุทธรณ์ทราบเนื่องจาก ก่อนหน้านั้นปี ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้ครอบครองผู้คนจากการหลอมเหล็กและส่งออกวัตถุดิบทรายอยู่แล้ว โดยผู้อุทธรณ์มีการส่งออกไปยังประเทศจีนเพราะมีราคาที่ดีกว่าการส่งออกไปยังประเทศอื่น แต่ต่อมาหลังจากนั้น ๑๐ เดือน กรมโรงงานอุตสาหกรรมแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามอนุสัญญาบาเซล ที่กำหนดให้การส่งออกวัตถุดิบทรายจะทำได้ภายในประเทศภาคีเท่านั้น ซึ่งประเทศจีนไม่ได้เป็นภาคีในอนุสัญญาบาเซล ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถส่งออกไปยังประเทศจีนได้เป็นระยะเวลา ๔ - ๕ ปีแล้ว และมีของค้างอยู่ในโรงงานประมาณ ๔๐,๐๐๐ ตัน แต่ผู้อุทธรณ์มาทราบภายหลังจากลูกค้าเก่าของผู้อุทธรณ์ที่ประเทศจีนว่ายังมีบางบริษัทได้ทำการส่งออกผู้คนแดงจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน ผู้อุทธรณ์เกิดข้อสงสัย และต้องการตรวจสอบว่ามีการขนส่งของออกไปต่างประเทศจริงหรือไม่ บริษัทใดเป็นผู้ส่งออก ปริมาณผู้คนแดงที่รับมาจำนวนเท่าใด และส่งออกไปจำนวนเท่าใด โดยรหัสพิกัดศุลกากรจะเป็นตัวที่ระบุว่าเป็นผู้คนแดงประเภทไหน ซึ่งพิกัดนี้ใช้เป็นรูปแบบเดียวกันทั่วโลก และกรมศุลกากรก็ใช้พิกัดนี้ด้วย พิกัดศุลกากรจะไม่ได้ดูที่ส่วนประกอบของผู้คนแดง แต่จะดูจากแหล่งกำเนิดของของเสีย เช่น ผู้คนแดงจะเป็น Electric Arc Furnace รหัสพิกัดศุลกากร คือ ๒๖๑๙๐๐๐๐ ซึ่งผู้คนแดงจะมีสังกะสีอยู่ประมาณ ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และผู้คนแดงไม่มีการเสียภาษีการส่งออก ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบปริมาณการซื้อ การส่งออก รหัสพิกัดศุลกากร และเอกสารกำกับกับการขนส่งของเสียอันตรายข้ามแดนตามอนุสัญญาบาเซล (Movement Document) ที่เป็นเอกสารยืนยันปริมาณการส่งออก ซึ่งเอกสารนี้จะติดไปกับของโดยเริ่มตั้งแต่ผู้ก่อกำเนิด ไปผู้ส่งออก ไปกรมศุลกากรของประเทศไทย ไปกรมศุลกากรประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ไปโรงงานในสาธารณรัฐเกาหลี และกลับมายังกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นผู้ครอบครองข้อมูล ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบบริษัท

คำวินิจฉัย ที่ วท ๗ / ๒๕๖๐

ผู้ส่งออก บริษัทปลายทาง เพราะผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่าในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมีบริษัทอะไรบ้าง

กรมศุลกากรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๕/๑๐๓๖๑ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งส่งผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมศุลกากร ขอข้อมูลเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุดิบรายของผู้ประกอบการจำนวน ๔ บริษัท ซึ่งปกติกรมศุลกากรได้เผยแพร่ข้อมูลพื้นฐานที่มีการส่งออกจริงของทุกสินค้าโดยไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งได้ทำการเผยแพร่ข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกของทุกสินค้าผ่านทางเว็บไซต์ www.customs.go.th -> รายงานสถิติ -> รายงานสถิติการนำเข้า-ส่งออก และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ส่วนราชการ เช่น กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ การวางแผนของภาครัฐ ส่วนภาคเอกชนได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ด้านการวิจัย วิเคราะห์เป็นส่วนใหญ่ ข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกในแต่ละเดือนจะจัดทำเพื่อเผยแพร่ให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็วภายในเดือนถัดมา ตามระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ กรณีการขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจัดเป็นข้อมูลที่มีได้อยู่ในสภาพพร้อมจะให้ได้ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะไม่ใช่การแสวงหาประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้อุทธรณ์ หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นข้อมูลความลับทางการค้า (ข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่รู้จักกันโดยทั่วไป หรือยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว โดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์) ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบกันในการการค้า เช่น กรณีมีผู้ส่งออกเพียงรายเดียวหรือน้อยราย หากมีการนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบกับข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกซึ่งกรมศุลกากรเผยแพร่จะทำให้ทราบถึงต้นทุน ราคาต่อหน่วย การดำเนินการทางธุรกิจ จุดดีจุดด้อย กลุ่มประเทศคู่ค้าของผู้ประกอบการรายนั้นได้ เป็นต้น คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากรจึงมีมติไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

คำวินิจฉัย ที่ วท ๓ / ๒๕๖๐

รายการที่ ๑ ชื่อสินค้า รหัสพิกัดศุลกากร รหัสสถิติ เลขที่ใบอนุญาตของบริษัทผู้ได้รับใบอนุญาตส่งออกของเสียอันตรายทั้ง ๔ บริษัท และรายการที่ ๓ ข้อมูลการส่งออกวัตถุอันตรายดังกล่าว ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบัน เป็นข้อมูลในลักษณะเดียวกัน โดยรหัสพิกัดศุลกากร กรมศุลกากรเป็นผู้กำหนดขึ้นตามรหัสสากล กล่าวคือ รหัส ๖ หลัก ใช้เหมือนกันทั่วโลก และรหัส ๘ หลักใช้ในกลุ่มอาเซียน ส่วนรหัสสถิติ กรมศุลกากรเป็นผู้กำหนดขึ้นเพื่อแจกแจงว่า สินค้านั้นคือสินค้าประเภทอะไร ส่วนเลขที่ใบอนุญาต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอำนาจในการออกใบอนุญาตในเรื่องนั้นๆ จะเป็นผู้ออกให้ และหน่วยงานดังกล่าวจะแจ้งไปยังกรมศุลกากรให้ทราบเพื่อเป็นการยืนยันการอนุญาต เช่นในกรณีนี้ หน่วยงานที่ออกใบอนุญาต คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม และเมื่อผู้ส่งออกจะนำสินค้าออกต้องสำแดงใบขนส่งสินค้าพร้อมใบอนุญาตด้วย โดยกรมศุลกากรจะตรวจสอบตามแฟ้มข้อมูลอ้างอิงที่ส่งไปว่าพิกัดที่ส่งไปถูกต้องหรือไม่ ส่งไปประเทศไหน ปริมาณเท่าไร หากผู้ส่งออกไม่ทราบว่าสินค้าประเภทนั้นๆ หน่วยงานใดมีอำนาจในการออกใบอนุญาต สามารถเข้าไปตรวจสอบได้ที่เว็บไซต์ของกรมศุลกากร ซึ่งมีข้อมูลรหัสพิกัดศุลกากร ประเทศที่มีการส่งออก ปริมาณ มูลค่าการส่งออก ค่าสะสม ในภาพรวม ที่บุคคลทั่วไปสามารถเข้าไปตรวจสอบได้ แต่ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการเป็นข้อมูลของแต่ละบริษัท ซึ่งที่ผ่านมา กรมศุลกากรจะเปิดเผยให้เฉพาะบริษัทเจ้าของข้อมูลเท่านั้น และไม่เคยเปิดเผยให้กับผู้อื่น ยกเว้น ศาล ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีได้มีอยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ และเป็นความลับทางการค้า การเปิดเผยข้อมูลตามคำขอจะส่งผลกระทบต่อบริษัทเจ้าของข้อมูลได้ เช่น การทราบรหัสพิกัดศุลกากร ๘ หลัก จะสามารถทราบไปถึงราคาต่อหน่วย เพราะรหัสพิกัดศุลกากรแต่ละรหัสจะกำหนดอัตราอากรที่ต้องชำระ ซึ่งแบ่งออกเป็นอัตราตามเปอร์เซ็นต์ และอัตราตามสภาพ และสามารถนำไปคำนวณฐานในการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีอื่นๆ จนนำไปคำนวณราคาต้นทุนได้ และข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ขอ นั้นแม้จะมีหลายรหัสพิกัดศุลกากร แต่บางรหัสพิกัดศุลกากรมีบริษัทน้อยรายทำการส่งออก การทราบปริมาณ และมูลค่า ซึ่งปรากฏในเว็บไซต์ ก็จะทำให้ทราบว่าบริษัทนั้นมีราคาต้นทุนเท่าใด และการทราบเลขใบอนุญาต ก็จะทำให้ทราบว่าบริษัทนั้นคือบริษัทอะไร

รายการที่ ๒ เป็นข้อมูลความลับทางการค้า ที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

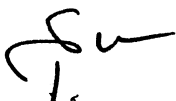
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๓ รายการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลของผู้ประกอบการวัตถุอันตรายประเภทฝุ่นแดงซึ่งอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่เกี่ยวข้องกับของเสียที่เป็นวัตถุอันตรายซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหากมีการควบคุม จัดการ หรือส่งออกที่ไม่ถูกต้อง ข้อมูลเหล่านี้จึงควรเปิดเผยให้ประชาชนได้มีโอกาสรับทราบ เพื่อความถูกต้องและโปร่งใสของกรมศุลกากร

คำวินิจฉัย ที่ วท ก / ๒๕๖๐

แต่อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้จะไม่ใช่ว่าข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า แต่การเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดอาจกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบการรายอื่นได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ เป็นรหัสพิกัดศุลกากรที่กรมศุลกากรกำหนดขึ้นตามรหัสสากล และใช้เหมือนกันทั่วโลก และเป็นข้อมูลที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปและผู้ส่งออกได้ทราบ จึงไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า ส่วนปริมาณที่ส่งออกโดยไม่ระบุว่าเป็นของบริษัทใด ก็ไม่เป็นการก้าวล่วงเข้าไปในความลับทางธุรกิจของบริษัทใดที่จะทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบทางการค้าได้ จึงให้เปิดเผยปริมาณฝุ่นแดง (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก) ที่ส่งออกตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ จนถึงปี ๒๕๕๙ (ซึ่งเป็นปีที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ) ของแต่ละรหัสสถิติ รหัสพิกัดศุลกากร พร้อมชื่อเรียกฝุ่นแดงในแต่ละรหัสพิกัดศุลกากร ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องระบุชื่อของบริษัทที่ทำการส่งออกก็เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้ตรวจสอบการดำเนินการตามอนุสัญญาบาเซลได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้กรมศุลกากรชี้แจง ซึ่งการขอข้อมูลในลักษณะนี้ไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

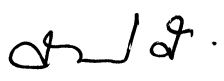
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร จึงวินิจฉัยให้กรมศุลกากรเปิดเผยปริมาณฝุ่นแดง (ฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก) ที่ส่งออกตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ จนถึงปี ๒๕๕๙ (ซึ่งเป็นปีที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ) ของแต่ละรหัสสถิติ รหัสพิกัดศุลกากร พร้อมชื่อเรียกฝุ่นแดงในแต่ละรหัสพิกัดศุลกากร ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องระบุชื่อของบริษัทที่ทำการส่งออก พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

(ศาสตราจารย์สุนทร มณีสวัสดิ์)

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์จรัส ฤกษ์ ผลประเสริฐ)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์สมชาติ โสภณธนฤทธิ)

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ วท ๓ / ๒๕๖๐

กรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณอมเรศ ภูมิรัตน)

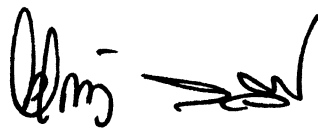
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ยืน ภู่วรรณ)

กรรมการ

(นายสรเสรี อัจจุตมานัส)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภศิษฐ์ หวีแจ่มทรัพย์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐